

ITF و حمایت از جنبش کارگری ایران!!!

جمشید کارگر

شانزدهم مهرماه هشتاد و شش

خبرگزاری هما در تاریخ هفتم مهرماه سال جاری طی اطلاعیه‌ای با عنوان " نماینده‌ای از آی تی اف جهانی برای پی گیری آزادی آقای اسانلو و مددی به ایران می‌آیند"، از ورود آقای حنیفا رستنتینی رئیس اتحادیه کشتیرانی اندونزی در ساعت ۳۰،۵ صبح به وقت تهران به فرودگاه مهرآباد خبر داد. آقای حنیفا رستنتینی در این سفر نماینده رسمی آی تی اف (کنفدراسیون بین المللی حمل و نقل) می‌باشد و میهمان سندیکای شرکت واحد تهران خواهد بود.

این شخص مأموریت دارد که با اسانلو و مددی در زندان اوین ملاقات کند و همچنین طی دیداری با اعضا و فعالین سندیکای شرکت واحد در جریان جزئیات مشکلاتشان قرار گیرد و در ملاقات با وزیر کار رژیم و مشاورین وی نیز، خواستار آزادی کار سندیکایی و استقلال آن در ایران گردد و اسانلو و مددی را آزاد نماید. ضمناً آی تی اف نیز با یک نامه رسمی از مقامات رژیم خواسته است که با این شخص همکاری‌های لازم را به عمل آورند که در این راه بطه وزارت خارجه اندونزی و سفارت این کشور هم پشت کار هستند و گویا رژیم هم پذیرفته است که برای مأموریت آقای حنیفا مشکلی ایجاد نکند.

همچنین اطلاعیه از یک حرکت جهانی اعتراضی علیه دستگیری اسانلو و مددی خبر می‌دهد که قرار است از طرف سازمان‌های حمل و نقل و باصطلاح کارگری نظیر آی تی اف، آی تی یو سی، سی ال سی کانادا، ث ژ ث فرانسه و... صورت گیرد. به این ترتیب که رانندگان حمل و نقل اتوبوسی یا راه آهن شهری با پوشیدن تی‌شرت‌های که عکس این دو فعال سندیکایی در بند و آرم سندیکای واحد روی آنها چاپ شده، در این روز یا ساعاتی از این روز، نسبت به ادامه اسارت این دو فعال کارگری سندیکالیست اعتراض کنند. همچنین روسای اتحادیه‌های کارگری آمریکا، انگلیس و فرانسه نیز مصراً خواستار ملاقات با احمدی نژاد جهت اعلام اعتراض خود به این دستگیری‌ها و نیز وجود محدودیت در مسیر تشکل‌های مستقل کارگری (تشکل‌اتی از نوع سندیکای شرکت واحد با همان مضمون سندیکالیستی) شده‌اند.

در این خبر که هنوز در جایی ندیده و از طریق نشنیده‌ام که اصلاً بوقوع پیوسته یا خیر، هیچ نکته غیرطبیعی موجود نمی‌باشد. دو فعال سندیکالیست دستگیر و زندانی شده‌اند و اتحادیه‌های سندیکالیست جهانی جهت آزادی آنان به سبک و سیاق خویش به تکاپو افتاده‌اند. به سبک و سیاقی که اعتراض جهانی علیه دستگیری و زندانی شدن دو فعال کارگری هم گرایش خودشان را در ملبس کردن رانندگان اتوبوس و راه‌آهن شهری به تی‌شرت‌هایی مزین به عکس آنان در ساعاتی از روز کار و یا ملاقات با وزیر کار جمهوری اسلامی سرمایه و مشاورین وی جهت تقاضای آزادی آنان می‌دانند!! واقعاً عجب اعتراض بین‌المللی!!

به هر حال من هم آرزو می‌کنم این اشکال اعتراضات باصطلاح جهانی!! و در واقع بورکراتیک و در سطح دولت با دولت نتیجه‌بخش باشد و اسانلو و مددی را از بند جمهوری اسلامی سرمایه برهاند.

همانطور که گفتیم در تمام این موضع‌گیری‌ها و عملیات برنامه‌ریزی شده جهت آزادی دو فعال سندیکالیست سه‌جانبه‌گرا از طرف اتحادیه‌های کارگری سرمایه سالار هیچ چیز عجیب و غیرعادی وجود ندارد.

اما با وجودی که در مورد جنبش اتحادیه‌گرایی و گرایش آن یعنی سندیکالیسم مطالب بسیار و فراوان گفته و نوشته شده است و عملاً این گرایش در پروسه فعالیت خود تاریخاً بوضوح نشان داده که کدامین گرایش بورژوازی را در جنبش کارگری برای به سازش کشاندن مبارزه طبقاتی ضد سرمایه داری آن نمایندگی می‌کند، این اطلاعیه نیز می‌تواند برای توده کارگران ایران و بعضی از فعالین کارگری مدعی تعلق به گرایش ضد سرمایه‌داری ولی متوهم به ماهیت و نقش این اتحادیه‌ها قابل توجه و آموزنده بوده و بعنوان سندی در امتداد هزاران سند و شواهد عملی تاریخی دیگر نشان‌دهنده ماهیت بورژوازی و ضد کارگری این اتحادیه‌های باصطلاح کارگری باشد.

در اینجا مخاطب من عناصر و گروه‌ها و حزب‌های چند نفری سکتاریستی مدعی کمونیست و ضد سرمایه‌داری بودن، نمی‌باشد زیرا تمامی موضع‌گیری‌هایشان در رابطه با جنبش کارگری بویژه توافق و همراهی کامل آنها با فرمیست راست سندیکالیستی درون جنبش، تاریخاً بی‌ربطی اشان را به گرایش ضد سرمایه‌داری و لغو کار مزدی طبقه کارگر ثابت کرده است. تکلیف آنها روشن است، چرا که بر اساس گرایش غیرکارگری و بورژوازی‌اشان سندیکالیسم سازمان یافته در سندیکا و اتحادیه کارگری، اهرم پیشبرد سیاست‌ها و راهکارهای آنها در جنبش طبقه کارگر در جهت سهیم شدن در قدرت سیاسی و یا تصرف آن بوده و هست.

مخاطب من کارگران ایران که عموماً شناخت عمیقی از این اتحادیه‌ها ندارند و همچنین برخی از فعالین کارگری ضد سرمایه‌داری متوهم به این اتحادیه‌ها می‌باشد.

کارگران و این فعالین کارگری که مدعی مرزبندی قاطع با سندیکالیسم و سکتاریسم هستند باید از خود سوال کنند چرا با وجودی که در حال حاضر تعداد قابل توجهی از فعالین کارگری شاغل و فعال در بخش‌های مختلف کار و تولید در نقاط مختلف ایران در بند و زندان رژیم اسلامی سرمایه هستند و چند تنی از آنان نیز به حبس‌های تعلیقی مشروط محکوم گشته‌اند، این مامور اتحادیه جهانی آی تی اف با سفر به ایران فقط قصد دارد تلاش خود را روی آزادی دو فعال سندیکایی متمرکز کند؟ آنها با سفارشات و حمایت‌های رسمی وزارت و سفارتی دولت اندونزی! و در بستر این تلاش بورکراتیک حتی اشاره‌ای به این فعالین کارگری قلمروهای کوناگون کار و تولید گرفتار در زندان‌های رژیم اسلامی سرمایه نکرده است؟

پاسخ مشخص و روشن است: این مامور و اتحادیه متبوعش به هیچ وجه در پی حمایت از جنبش طبقاتی کارگران ایران نبوده و نیستند بویژه که بخشی از همین فعالین در بند متعلق به گرایش ضد سرمایه‌داری طبقه کارگر هستند و بر بستر مبارزه طبقاتی جاری کارگران در عین همراهی آگاهانه و کمک به پیشبرد آن، در صدد تدارک پیش زمینه‌های ایجاد تشکل سراسری ضد سرمایه‌داری طبقه کارگر با اتکا به نیروی خود کارگرا نند و واضح است که رسالت امثال اتحادیه آی تی اف‌ها در رابطه با دفاع از نظام ضد بشری سرمایه‌داری و تضمین ماندگاری آن، دقیقاً سرکوب و مانع شدن از رشد و بالیدن و سازمان یافتن این گرایش اصلی و طبقاتی جنبش کارگری در شرایط

مختلف، از طرق گوناگون می‌باشد. که در شرایط کنونی جنبش کارگری ایران تقویت گرایش سندیکالیستی و کمک‌های همه جانبه به حاملین این گرایش در جنبش طبقه کارگر ایران، برای آنان در الویت قرار دارد. پافشاری روسای اتحادیه‌های باصطلاح کارگری و در واقع امپریالیستی آمریکا، انگلیس و فرانسه برای ملاقات با احمدی نژاد رئیس جمهور ایران نیز، جهت اعلام اعتراض خود به دستگیری اسانلو و مددی و هم به محدودیت موجود دولتی در راه ایجاد تشکل‌های مستقل، یعنی سندیکاهایی از نوع سندیکای شرکت واحد با همان برنامه و راهکارهای سندیکالیستی، از همین منظر قابل توضیح می‌باشد.

جمشید کارگر

۲۰۰۷/۱۰/۷